राज्यस्यार्द्धं दीयतां पाण्डवानामिन्द्रप्रस्थं धर्मराजोऽभियातु । माभित्रधुक् पार्थिवानां जघन्यः पापां कीर्त्तिं प्राप्स्यसे कौरवेन्द्र ।

ममावसानात् शान्तिरस्तु प्रजानां सङ्गच्छतां पार्थिवाः प्रीतिमन्तः । पिता तुभ्यं मातुलं भागिनेयो भ्राता चैव भ्रातरं प्रैतु राजन् ।

न चेदेवं प्राप्तकालं वचो मे मोहाविष्टः प्रतिपत्स्यस्यबुद्ध्या । तप्स्यस्यन्ते एतदन्ताः स्म सर्व्वे सत्यामेतां भारतीमीरयामि । ५८५

एतद्वाक्यं सौहृदादापगेयो मध्ये राज्ञां भारतं श्रावयित्वा । तूष्णीमासीच्छल्यसन्तप्तमर्म्मा योज्यात्मानं वेदनां सन्नियम्य ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ धर्म्मार्थसहितं वाक्यं श्रुत्वा हितमनामयं । नारोचयत पुत्रस्ते मुमूर्षुरिव भेषजं ।

इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि भीष्मशिक्षाकथने त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्व्वे जग्मुः स्वानालयान् पुनः । तूष्णीं भूते महाराज भीष्मे शान्तनुनन्दने ।

श्रुत्वा तु निहतं भीष्मं राधेयः पुरुषर्षभः । द्वेषदागतसन्त्रासस्त्वरयोपजगाम ह ।

स ददर्श महात्मानं शरतल्पगतं तदा । जन्मशय्यागतं वीरं कार्त्तिकेयमिव प्रभुं । ५८२०

निमीलिताक्षं तं वीरं साश्रुकण्ठस्तदा वृषः । अभ्येत्य पादयोस्तस्य निपपात महाद्युतिः ।

राधेयोऽहं कुरुश्रेष्ठ नित्यमच्छिगतस्तव । द्वेष्योऽहं तव सर्व्वत्र इति चैनमुवाच ह ।

तच्छ्रुत्वा कुरुवृद्धोऽपि बलात् संवृतलोचनः । शनैरुदीक्ष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रवीत् ।

रहितं धिष्ण्यमालोक्य समुत्सार्य्य च रक्षिणः । पितेव पुत्रं गाङ्गेयः परिरभ्यैकपाणिना ।

एह्येहि मे प्रतीप त्वं स्पर्द्धसे त्वं मया सह । यदि मां नाधिगच्छेया न ते श्रेयो ध्रुवं भवेत् । ५८२५

कौन्तेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथिः पिता । श्रुतस्त्वं हि महाबाहो वदतो नारदान्मया ।

कृष्णद्वैपायनाच्चापि तच्च सत्यं न संशयः । न च द्वेषोऽस्ति मे तात त्वयि सत्यं ब्रवीमि ते ।

तेजोवधनिमित्तन्तु परुषं त्वां समब्रुवं । अकस्मात् पाण्डवान् सर्व्वानवक्षिपसि सुव्रत ।

जातोऽसि धर्मलोपेन ततस्ते बुद्धिरीदृशी । नोचाश्रयान्मत्सरेण द्वेषिणो गुणिनामपि ।

तेनासि बहुशो रूक्षं श्रावितः कुरुसंसदि । जानामि समरे वीर्य्यं शत्रुभिर्दुःसहं भुवि । ५८३०

ब्रह्मण्यता च शौर्य्यञ्च दाने च परमां स्थितिं । न त्वया सदृशः कश्चित् पुरुषेष्वमरोपम ।

कुलभेदभयाच्चाहं सदा परुषमुक्तवान् । दृष्ट्वस्त्रे चास्त्रसन्धाने लाघवेऽस्त्रबले तथा ।

सदृशः फाल्गुनेनासि कृष्णेन च महात्मना । कर्णं काशिपुरं गत्वा त्वयैकेन धनुष्मता ।

कन्यार्थे कुरुराजस्य राजानो मृदिता युधि । तथा च बलवान् राजा जरासन्धो दुरासदः ।

समरे समरश्लाघी न त्वया सदृशोऽभवत् । ब्रह्मण्यः सत्ययोधी च तेजसा च बलेन च । ५८३५

देवगर्भसमः सङ्ख्ये मनुष्यैरधिको युधि । व्यपनीतोऽद्य मन्युर्मे यस्त्वां प्रति पुराकृतः ।

दैवं पुरुषकारेण न शक्यमतिवर्त्तितुं । सोदर्य्याः पाण्डवा वीरा भ्रातरस्तेऽरिसूदन ।

सङ्गच्छ तैर्महाबाहो मम चेदिच्छसि प्रियं । मया भवतु निर्वृत्तं वैरमादित्यनन्दन ।

पृथिव्यां सर्व्वराजानो भवन्त्वद्य निरामयाः